Derde Jaer. Nr 32. Zaturdag, 9 Augustus 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 9 AUGUSTUS.

Een woord over Spanje.

Menschelyker wyze en volgens den gewoonen loop der zaken oordeelende, kan men, zonder vermetelheid, zeggen dat dit oude en vroeger zoo bloeijend koningryk, met groote stappen, zynen ondergang inloopt, zoo niet eene krachtige hand zich aenbiedt om hetzelve op den boord van den afgrond tegen te houden en te redden. Indien het aen zyne eigene magt — of beter gezegd aen zyne eigene onmagt — wordt overgelaten, dan is er geen twyfel meer of het zal door den partygeest zyner eigene kinderen, als 't ware, verscheurd worden. In andere landen houden de partyen zich te vrede met zich onderling te bestryden by middel van dagbladen en in de wetgevende Kamers; maer in Spanje loopen zy aenstonds te wapen, de burgeroorlog ontstaet, en de Spanjaerds vermoorden elkander met eene hardnekkigheid, die zy slechts tegen de vyanden des vaderlands zouden mogen toonen. En partyen ontbreken daer niet: men heeft er *vooruitgangers*, zoo gezegde *gematigden*, *republikanen*, *constitutionnelen*, *Carlisten*, *Isabellisten*, *demokraten*, *socialisten*, enz.

Hoe kan dit alles in toom gehouden worden, vooral wanneer het uitvoerend bewind zoo magteloos is, dat het vandaeg die zelfde persoonen voor ministers en raedsmannen moet aennemen, welke het gisteren als muiters en revolutiemakers had bevochten? Heeft de toestand van Koningin Isabella niet veel gelykenis met dien van Lodewyk XVI? Kan men zeggen dat zy nog hare vryheid bezit, nadat zy al den hoon aen de Koningin Christina, hare moeder, aengedaen ongestraft heeft moeten laten? Neen, Isabella is, in der waerheid, het hoofd van Spanje niet meer; sedert 1854 was het Espartero, en nu, sedert eenige dagen, is het O'Donnell. God weet voor hoe lang! Waerschynlyk tot dat de eene of andere generael in het hoofd krygt O'Donnell omverre te werpen.

By al die oorzaken van ondergang komt nog de onstandvastigheid des legers, waerop geen de minste staet is te maken. Heden roept een regiment: « Leve O'Donnell! » morgen zal helzelfde regiment met de muiters optrekken en O'Donnell bestryden: 1854 en 1856 hebben dit maer al te wel bewezen.

Indien dus ooit eene tusschenkomst noodig of voordeelig zyn kan, is het dan niet in Spanje, wyl het zonneklaer is dat dit ryk zich zelve niet kan helpen? Sommige dagbladen vragen gedurig dat de groote Mogendheden zich bemoeijen zouden met de zaken van Napels, Romen en andere Staten van Italië: waerom vragen zy hetzelfde niet voor Spanje, waer het oneindig meer noodig is? Want in Italië bestaet het bewind der wettige souvereinen, de overgroote meerderheid der onderdanen is te vrede, er zyn slechts eenige schreeuwers, die veel gerucht maken om hervormingen te vragen, welke voor het oogenblik onmogelyk zyn, maer, by tyd en gelegenheid, door de Vorsten uit eigen beweging zullen verwezentlykt worden. De opschudding in Italië is in verre na zoo groot niet als velen denken; indien het gouvernement van Sardinië de overige Staten van dit land niet tegenwerkte, indien het de ontevredenen niet ophitste, dan zou reeds lang alles rustig en kalm zyn.

In Spanje, integendeel, is het geheel anders; dit land is bezig met zich langzamerhand te zelfmoorden, zoo de dolk aen hetzelfde niet ontrukt wordt.

In de zitting van verleden maendag heeft de gemeente-raed zich onder anderen bezig gehouden met het vasistellen der feesten der vyf en twintigste verjaring van 's konings inhuldiging. Zoo als het wel te voorzien was heeft de raed besloten de feesten uittestellen tot de Tongersche kermis. Het programma is voorloopig door den raed, gelykstemmig met de onderscheiden societeiten, vastgesteld geworden. Des zondags heeft plaets het bal van het casino; 's maendags om 11 uren concert op de groote markt, des avonds het groot concert op het casino; 's dingsdags tooneel-vertooning; 's woensdags cavalcade met pronkwagens verbeeldende de byzonderste nyverheden van Tongeren en het arrondissement, s'avonds nachtfeest en vuerwerk op het casino; 's donderdags bal op het stadhuis. Den volgende zondag zal de reeks der feesten gesloten worden door eene algemeene straetverlichting.

De gemeente-raed heeft zich tevens bezig gehouden met eene uitdeeling van eetwaren aen de armen der stad. Het bedrag dezer uitdeeling is nog niet bepaeld geworden. De administratie van het armen bureel zal, volgens voorstel der regering de helft dezer uitgaef dragen.

Men schryft ons uit Hasselt:

De uitvinding welke M. de doktoor Willems over eenige jaren gedaen heeft om de longziekte van het hoornvee te bestryden is door gansch Europa als eene onwaerdeerbare weldaed ontvangen geworden. Alle gouvernementen hebben beurtelings hunnen dank aen den jongen geneesheer willen bewyzen. Op zyne beurt komt de Koning van Holland den heer Willems met de decoratie van den *Neerlandschen Leeuw* te vereeren. By die gelegenheid hebben de inwooners ven Hasselt en vooral de stokers, verleden donderdag een feest voor den beroemden uitvinder ingerigt om hem geluk te wenschen over deze zoo wel verdiende belooning. De musiek-societeit van Ste-Cecilia heeft hem eene schoone serenade met fakkels gegeven. Het huis van M. Willems was door de geburen met bloemen en looverkransen versierd. Des avonds was een groot gedeelte der Demerstraet verlicht.

Men weet dat verscheidene briefwisselingen van vreemde dagbladen het gerucht hadden uitgestrooid der aenstaende troonaftreding van onzen Koning. Deze tyding is officieelyk tegengesproken geweest. De Koning, antwoordende aen eene gezondheidsteug, welke maendag avond is aengeboden geworden te Brugge op het banket aen Z. M. gegeven, heeft zelve dit gerucht gelogenstraft: « Ik hoop, » — heeft Z. M. gezegd, — « dat de Voorzienigheid my nog gedurende eenige jaren zal toelaten de belangen van het vaderland ter hert te nemen. » Deze woorden zyn met luidruchtige toejuichingen begroet geweest; zy zullen in gansch Belgie en in geheel Europa met de zelfde voldoening aenveerd worden.

De minister van 't openbaer onderwys in Oostenryk komt een besluit te nemen krachtens hetwelk scholen zullen worden ingerigt voor de kinders die zich in de fabrieken of werkhuizen bevinden. Deze scholen zullen 's avonds geopend worden; gedurende den winter, van 5 tot 7 uren; en in den zomer van 6 tot 8 uren. In deze scholen zal men de grondregels van het lager onderwys de kinders aenleeren. Ieder eigenaer van fabriek of werkhuis is verpligt den bestemden tyd aen de kinders toe te staen. Eene andere schikking is dat deze beneden

---

MICHIEL CARROLL.

(*Vervolg.*)

Toen hy weder tot volle kennis was gekomen, overtuigde hy zich dat Michiel nog niet was teruggekeerd, en hy wendde zyne blikken naer de zyde van den schaepstal. Een yskoud zweet bevochtigde eensklaps zyn gelaet, toen hy Michiel zag terugkeeren, met een bleek gezigt, met verwilderde oogen en met handen die door het bloed bezoedeld waren; hy haestede zich, om een schaep in stukken te snyden, hetwelk hy gestolen had. Men zal zich gemakkelyk een denkbeeld kunnen vormen van de hartverscheurende smarten, die de grysaerd gevoelde; hy verliet het venster, en hy moest al zyne krachten inspannen, om weder naer zyn leger terug te keeren, waerop het hem onmogelyk was een oog toe te doen.

Omstreeks een uer later, keerde Michiel door het venstertje, hetwelk hy had opengelaten, de hut binnen, hy kleedde zich uit en legde zich op het stroo neder, nadat hy een' blik op zynen vader had geworpen, dien hy voor slapende hield. Toen de tyd tot opstaen was aengebroken, zag de oude Carroll zynen zoon bezig, om zich aen te kleeden en gereed te maken tot het verlaten der stulp, hy ligte het hoofd op en sprak tot Michiel:

— Waer heen wilt gy, myn zoon?

— Ik zal het heerlyke ontbyt halen, 't welk men my beloofd heeft.

— Wel! wie is die goede Christen, die u eene dusdanige belofte heeft gedaen?

— Ik zal het u aenstonds zeggen, waerde vader, doch op dit oogenblik heb ik haest; goede morgen. En hy ging naer de deur.

— Goede morgend, Michiel; maer zeg my eens, wat zie ik aen uwe hand;

— Het is niets, bromde Michiel, terwyl hy zyne oogen neêr sloeg, het is niets. (Het was ook in der daed niets, want hy had zorgvuldig zyne handen gewasschen, zoodat er geen spoor van het misdryf, 't welk hy had begaen, was overgebleven).

— Waerom verandert uw gelaet op myne vraeg, en waerom spreekt gy dezen ochtend op zulk eene vreemden wyze met uwen vader? Ik vraeg u nog eens, Michiel, wie is u zoo plotselyk goedgunstig geworden, dat hy u een goed ontbyt heeft beloofd? Kom, geef my antwoord. En toen Michiel den drempel der deur wilde overschryden, riep zyn vader met hevigheid, terwyl hy naer hem toe ging: Blyf, gy gaet de deur niet uit.

— Welnu! de persoon, die my deze belofte heeft gedaen, antwoordde Michiel stotterende en aen al zyne leden bevende: is.....

— Het is een dief, Michiel Corroll, hernam de vader met kracht, terwyl hy zyne aendoening niet langer kon betengelen; het is een dief, hervatte hy. Gy zult my niet bedriegen, Michiel! Ik ben wel oud, voorzeker, maer my blyft genoeg verstand over, om te bevroeden, dat niemand onzer naburen, indien hy er zelfs den goeden wil toe had, u zoo mild zou kunnen beschenken. Ik weet alles, ongelukkige, gy hebt geen' moed genoeg om de ellende te verduren, en in plaets van op de Voorzienigheid te vertrouwen, hebt gy u in het verderf gestort. In stede van uwen vader en uw kind te verzorgen, hebt gy eene schandelyke misdaed bedreven, die u zoo wel als my en uw kind met smaed zal overdekken!

— Vergiffenis, lieve vader, vergeef my! riep Michiel snikkende. Spreek niet op deze wyze tot my... En in zyne verwaring bedekte hy zyn gelaet met beide handen.

— Neen, ik wil geene onrust in uw geweten verwekken, maer wacht u van het geringste vezeltje van uwen buit in deze hut te brengen. Herinner u de woorden van het Evangelie: « Het slecht gewonnen brood vervult den mond met keizand. » Aerdappelen, de kruiden onzer bosschen, en de wortelen onzer velden, zullen honderdvoud beter smaken in ons arm en nederig hutje, geloof my, Michiel! de hongel zal zelfs minder bitter wezen. En als wy Gode onzen dank betuigen voor het grove voedsel, 't welk Hy ons heeft toegezonden, en zelfs, als wy geenerlei voeding hebben kunnen bekomen, dan zal de hoop op den volgenden dag sterker, en onze herten zullen tevredener wezen, dan als wy waren verkwikt geworden door de heerlykste, maer op eene slechte wyze verkregene spyzen, waervoor ons bovendien verboden is, de Voorzienigheid te danken.

— Ik zal alles doen wat gy wilt, goede vader, ik zal eenige aelmoezen verzoeken, of des nood zal ik den schoot der aerde met myne nagelen open krabben, gelyk een wild dier, en ik zal u eenige wortelen brengen.

— Doch, neem u in acht, Michiel, verwyder u niet, zonder alvorens zelfs het geringste voorwerp te hebben verborgen, 't welk ons zou kunnen verraden.

— Ons verraden? En wie zou ons kunnen verraden? vroeg Michiel, terwyl hy de grootste verbazing toonde.

— Niemand zal u voorzeker in deze hut kunnen beschuldigen; maer.....

— Wat wilt gy zeggen, vader? hernam Michiel, al langer hoe verwarder?

— Hebt gy niets op uwen weg gelaten? hervatte de grysaerd; tevens met den vinger den schaepstal aen zyne zoon toonende.

— Gy weet wel, goede vader, dat uwen vermaningen en raedgevingen my immer voor die bekoring hebben bewaerd, zoo dikwerf als wy gebrek hadden aen voedsel; na het uitspreken dezer woorden, poogde hy eene rustige houding aen te nemen, die verre van hem was.

— Welnu, ellendige! riep de vertoornde grysaerd, durft gy het ontkennen, dat gy dezen nacht, in den schaepstal van den Heer Evans zyt ingebroken?

— Geloof het niet vader; noch dezen nacht, noch ooit heb ik zulk eene misdaed bedreven. Kom, in 's hemels naem,